

Arrest

nr. 317 191 van 25 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat F. LAURENT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Cakran, provincie Fier en bent u Albanees staatsburger. Tijdens de burgeroorlog in Albanië werd u door Ar. C. (...) verkracht en meegenomen naar Italië bij andere mensenhandelaars. Nadat u een korte periode door hem werd vastgehouden, stuurde hij u terug naar uw ouders in 1999. Nadien woonde u sinds 2010 of 2011 tot aan uw vertrek in Tirana. In 2013 trouwde u met E. A. (...). Hoewel de eerste jaren huwelijk goed verliepen, wou E. (...) meer over u te weten komen en achtervolgde u. Op een dag kwam u toevallig één van de mensenhandelaars tegen. E. (...) was hier klaarblijkelijk getuige van. E. (...) ging naar de psychiater en na de geboorte van jullie dochter A. (...) in 2017 bleek hij een depressie te hebben. Na de geboorte van jullie dochter werd hij bovendien erg agressief naar u toe en mishandelde hij u. In juli 2019 sloeg E. (...) u in de buurt van een winkelcentrum. U liet het hier niet bij en diende op 8 juli 2019 klacht in bij de politie. Daar werd u aangeraden om een medisch onderzoek uit te voeren om de verwondingen vast te stellen. U gaf aan dat er camerabeelden waren van het

incident waarna de politie besloot om uw man op te roepen en naar het politiebureau te laten komen. Hoewel hij eerst ontkende dat hij u sloeg, gaf hij de feiten toe nadat hij geconfronteerd werd met de camerabeelden. Uw schoonvader werd opgebeld en verzekerde de agenten dat zoiets niet opnieuw zou gebeuren. U werd vervolgens terug naar huis gebracht. De volgende ochtend besloot u samen met uw dochter weg te gaan en in een huurappartement te wonen. Nog datzelfde jaar vroeg u de echtscheiding aan. Nadien vroeg ook E. (...) de echtscheiding aan. Op 18 november 2021 verliet u het land en vertrok u naar Italië om daar gedurende een jaar te werken. U mocht slechts drie maanden in Italië blijven waardoor u een vliegtuigticket naar Albanië boekte. Uw huidige partner S. Z. (...) (O.V.: (...)) gaf echter aan dat u naar België kon komen. U stemde in en kwam op 22 mei 2022 toe in België. Op 23 juni 2023 was de echtscheiding na een jarenlange procedure eindelijk rond. Op 9 november 2023 diende u een verzoek om internationale bescherming in. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vreest u dat uw ex-man E. (...) in staat is om u te vermoorden, uw dochter zonder moeder zou achterblijven en dat de Albanese autoriteiten bovendien hem en niet u zouden beschermen. Te meer daar de moeder van E. (...) voor de Albanese geheime dienst actief was en zijn vader een raadgever is voor Edi Rama, de premier van Albanië.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw originele paspoort geldig van 19/05/2021 tot 18/05/2031; uw originele identiteitskaart; een kopie van uw geboorteakte; het originele paspoort van uw dochter geldig van 10/12/2021 tot 09/12/2026; de originele geboorteakte van uw dochter; originele documentatie aangaande uw gezinssamenstelling; de Belgische identiteitskaart van uw huidige partner S. Z. (...); uw originele diploma; uw originele arbeidsboekje; documentatie aangaande uw sociale bijdragen; een kopie van uw huwelijksakte met E. A. (...); een kopie van een politieaangifte d.d. 08/07/2019; een kopie van de conclusie van het parketonderzoek d.d. 06/11/2019 waarin het parket aangeeft dat E. A. (...) beschuldigd dient te worden van het strafbare feit "familiaal geweld"; een kopie van de echtscheidingsbeslissing d.d. 02/02/2023 waarbij het gerecht uw huwelijk met E. A. (...) ontbindt en uw dochter A. (...) toewijst aan u, haar moeder; een kopie van een in Italiaans opgesteld strafuittreksel d.d. 18/11/2021; en een link naar een televisiereportage op YouTube waarbij u in beeld bent.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, wat hier niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u na uw aangifte in 2019 tegen uw ex-echtgenoot op het politiekantoor zo snel mogelijk het land wenste te verlaten, maar zich inschreef voor een cursus Duits omdat u naar Duitsland wou gaan (NPOI, p. 14), hetgeen bijzonder opvallend is. U verliet dan ook pas op 18 november 2021 het land (Verklaring DVZ, vraag 10; NPOI, p. 6). Vervolgens vertrok u naar Italië, waar u gedurende drie maanden werkzaam was (NPOI, p. 6; NPOII, p. 6). Tijdens uw tewerkstelling aldaar vroeg u echter geen asiel aan (NPOI, p. 6). Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag nochtans redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Meer nog, u was van plan om met het vliegtuig terug te keren naar Albanië – u had zelfs reeds het vliegtuigticket geboekt – ware het niet dat uw huidige partner voorstelde om bij hem in België in te trekken, hetgeen u op 22 mei 2022 deed (NPOI, p. 6; NPOII, p. 6). Uw verzoek om internationale bescherming dateert bovendien van 9 november 2023, ruim een jaar na uw aankomst in België en twee jaar na uw vertrek uit Albanië. U verklaart wel dat u niet wist dat er asielmogelijkheden waren voor vrouwen die geweld ondergingen en dacht dat asiel voornamelijk te maken had met mensen die uit een oorlogssituatie komen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; NPOI, p. 2 en 6), doch deze uitleg kan maar moeilijk overtuigen. Uw huidige partner S. Z. (...) (O.V.: (...)) doorliep immers zelf reeds tweemaal de asielpcedure.

Ook de uitleg van uw advocate dat de gebeurtenissen in Albanië u danig kwetsbaar hadden gemaakt waardoor u wachtte met een asielaanvraag in te dienen (NPOII, p. 9), is niet in overeenstemming met de vaststelling dat u eerst een cursus Duits aanving en vervolgens maandenlang werkzaam was in Italië. Voorts dient benadrukt te worden dat u na uw bezoek aan het politiekantoor in 2019 wegging van E. (...) en, hoewel u nog geruime tijd in Albanië bleef, u geen contact meer had met E. (...) en er niets meer gebeurde (NPOI, p. 5, 10 en 13; NPOII, p. 6). Hoewel u zegt dat u zelf de echtscheiding aanvraagde, dient eveneens opgemerkt te worden dat uit de echtscheidingsbeslissing die u voorlegde alsmede uw verklaringen blijkt dat ook E. (...) de echtscheiding aanvraagde (NPOI, p. 10, 11 en 14; NPOII, p. 6). In februari 2023 bent u overigens officieel van hem gescheiden (Verklaring DVZ, vraag 14). Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Albanië nog problemen zou ondervinden omwille van uw voormalige relatie met hem. Daarenboven blijkt uit de elementen voorhanden in uw administratief dossier geenszins dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, dient te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij eerst alle redelijke van de hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming uitgeput heeft. Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is. Zo deed u in het verleden slechts eenmalig beroep op de politie zoals blijkt uit de politieaangifte d.d. 08/07/2019 en uw verklaringen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; NPOI, p. 12) en, hoewel u oordeelde dat de politie niets deed en u slechts uitlachte (NPOI, p. 8), blijkt uit uw verklaringen en de door u aangereikte documentatie dat er een officiële klacht werd neergelegd op basis van uw verwondingen (NPOI, p. 12; NPOII, p. 7). U verklaart daarnaast dat de politieagenten in gang schoten toen ze hoorden dat er camerabeelden waren waarna ze E. (...) ondervroegen en hem zelfs tot een bekentenis dwongen (NPOI, p. 8 en 14). U erkent eveneens dat enkele betrokken politieagenten begrip voor u hadden en vroegen hoe u dergelijke feiten al die tijd kon verdragen (NPOI, p. 13). Hieruit blijkt dan ook geenszins onwil of onkunde vanwege de politie om naar aanleiding van problemen te interveniëren. Meer nog, de politieagenten raadden u aan om een forensisch expertiserapport op te stellen bij een wetsarts omwille van de verwondingen die u had (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; NPOI, p. 8 en 13). Volgens het parketverslag bent u hier echter niet op ingegaan. Tevens blijkt uit de conclusies van het parketonderzoek dat E. (...) wel degelijk in aanmerking kwam om vervolgd te worden omwille van familiaal geweld waaruit evenmin blijkt dat u niet geholpen zou worden door de Albanese autoriteiten. Hoewel u stelt dat er nadien niets meer gebeurde en de politieagenten u niet meer contacteerden (NPOI, p. 8 en 13), dient opgemerkt te worden dat u ook zelf niet ging informeren aangaande uw klacht (NPOI, p. 13). U bent evenmin naar een ander politiekantoor gegaan (NPOI, p. 14). Uw tegenwerping dat u zoveel mogelijk onder de radar zou blijven (NPOI, p. 14), doet hieraan geen afbreuk. Eenzelfde opmerking geldt voor de vaststelling dat u op geen enkel moment hulp zocht bij een advocaat of andere stappen ondernam om uw situatie aan te kaarten (NPOI, p. 14). U diende evenmin een klacht in om het volgens u gebrekkige optreden van de politie aan te kaarten (NPOI, p. 14). Ook uw tegenwerping dat men niet zou luisteren omdat de ouders van E. (...) contacten hebben bij de regering (NPOI, p. 8, 9 en 13; NPOII, p. 4), doet hieraan geen afbreuk. U stelt namelijk wel dat K. A. (...), de vader van E. (...), raadgever is van Edi Rama en zijn moeder F. A. (...) werkzaam was voor de geheime diensten (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.4; NPOI, p. 8 en 9), maar bent er niet in geslaagd om op een geloofwaardige manier voor te stellen dat uw toenmalige schoonouders invloed zouden kunnen uitoefenen bij een eventuele klacht of procedure. U verklaart namelijk dat zijn moeder, die naar u vermoedt slechts instond voor vertaal- en telefoniewerk (NPOI, p. 14), reeds lang geleden ontslagen werd en stopte met haar werk voor de geheime diensten (NPOI, p. 14 en 15; NPOII, p. 6). Bovendien heeft u weinig concrete kennis over de rol van E.'s (...) vader als raadgever voor de premier (NPOI, p. 14-15). U weet zelfs niet of hij recent nog de raadgever van de premier was (NPOII, p. 6). Hoewel u weergeeft dat zij slechts hun naam dienen te vermelden en vervolgens hun netwerk alles voor hen zal doen, heeft u geen weet of zij in het verleden reeds invloed uitoefenden (NPOI, p. 16). Het gaat aldus over een loutere veronderstelling van uwentwege. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u officieel van E. (...) bent gescheiden en jullie dochter aan u werd toegewezen. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te

worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Het Commissariaat-generaal erkent dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder

dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence (Conventie van Istanboel) en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De huidige strategie dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030. Daarnaast werden ook lokale actieplannen rond gendergelijkheid uitgewerkt. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld (ofschoon nog steeds te laag, zeker in de landelijke gebieden) verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Sinds 2018 zijn politieagenten ook wettelijk verplicht om telkens (bij elke melding van huiselijk geweld) een risico-analyse én een preliminary protective order op te stellen. Sinds 2018 moeten lokale structuren ook actief betrokken worden bij de monitoring en het afdwingen van vonnissen rond huiselijk geweld. Voortaan moet de nadruk liggen op de coördinatie en verdeling van de aanpak en op de steun aan slachtoffers. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kindershulplijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft het feit dat u na de scheiding problemen ondervond op het werk waarbij het bestuur zich vreemd tegen u gedroeg en u niet meer ondersteunde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; NPOI, p. 8 en 11) en er eveneens verscheidene klachten van patiënten tegen u kwamen (NPOI, p. 11) waarbij u wijst op een reportage waarin u ondervraagd werd over de ondermaatse hulp die patiënten kregen (NPOI, p. 11) dient te worden opgemerkt dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Niettegenstaande u deze problemen linkt aan het moment waarop u besloot om van E. (...) te scheiden (NPOI, p. 11), heeft u buiten de veranderde houding van de directrice geen concrete aanwijzingen dat er enig verband is met uw ex-man (NPOI, p. 11 en 12). Wat betreft de link naar een video op YouTube waarop u kort geïnterviewd wordt, dient opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat dit interview er op aansturen van uw exman of zijn familieleden kwam. Uw verklaringen dat u geen werk meer zou kunnen uitvoeren in Albanië omdat uw ex tot alles in staat is (NPOI p.8) betreft bijgevolg een loutere bewering die u niet objectief kan staven. Bovendien, betreffende deze problemen op de werkvloer, blijkt uit niets dat u geen ander werk bij een andere werkgever zou kunnen vinden. Zoals verderop zal blijken, had u in het verleden immers uitgebreid toegang tot de arbeidsmarkt in Albanië. Bijgevolg blijkt uit niets dat u in de toekomst geen werk meer zou kunnen vinden in Albanië.

Dienaangaande dient eveneens gewezen te worden op uw verklaringen omtrent de verhuis van uw ouders naar de Verenigde Staten. Zo beweerde u aanvankelijk dat uw ex-man de maffia naar het huis van uw ouders stuurde waardoor zij geen woonst meer hadden en noodgedwongen verhuisden naar de Verenigde Staten (CGVSvragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud haalt u echter niet aan dat de verhuis van uw ouders er kwam door toedoen van uw ex-man. U stelde daarentegen dat uw vader verwickeld is in verscheidene rechtszaken met zijn bank omdat zij beweren dat hij zijn lening niet afloste (NPOI, p. 5). Uw ouders hebben een advocaat onder de arm en uw vader keert nog vaak terug naar Albanië

omwille van deze rechtszaken (NPOII, p. 5), waardoor niet aangenomen kan worden dat de verhuis van uw ouders een link heeft met uw voormalige relatie noch dat er in uw hoofde omwille hiervan gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw stelling dat u ontvoerd werd naar Italië door Ar. C. (...) en terecht kwam bij een machtige groep mensenhandelaars (Verklaring DVZ, vraag 3 en 27; NPOI, p. 8 en 16; NPOII, p. 3) en dit een invloed had op uw wens om het land te verlaten (NPOI, p. 17 en 24), dient te worden vastgesteld dat, hoe laakbaar deze feiten ook zijn, u in 1999 vrijgelaten werd door deze mensenhandelaars (NPOI, p. 17; NPOII, p. 3) en u hierna nog zo'n tweeëntwintig jaar in het land bleef vooraleer u in november 2021 (Verklaring DVZ, vraag 10 en 33; NPOI, p. 6) het land verliet. Hoewel u een mail ontving en Ar. (...) nog drie keer kortstondig zag (NPOII, p. 3 en 4), had u verder geen contacten en ook geen problemen meer met hem of met de andere mensenhandelaars (NPOI, p. 17; NPOII, p. 3). De laatste keer dat u hem tegenkwam, was bovendien in 2010-2011 (NPOII, p. 4), een decennium voor uw vertrek uit het land, waardoor uit niets blijkt dat er omwille van uw eerdere ervaringen met deze mensen in uw hoofde heden een nood aan internationale bescherming bestaat. Wat er ook van zij, mochten er toch problemen ontstaan, haalt u zelf aan dat u klacht zou kunnen indienen tegen hen (NPOII, p. 4). Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Albanië om deze reden problemen zou hebben. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar Albanië een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen in dit verband blijkt dat u in het verleden toegang had tot de arbeidsmarkt in Albanië. U werkte van 2006 tot 2010 als huisarts, van 2012 tot 2014 als arts in een kleuterschool en van 2015 tot aan uw vertrek opnieuw als huisarts (NPOI, p. 5), waaruit uw zelfredzaamheid blijkt. U kan daarnaast ook contact opnemen met vrienden en collega's in Albanië (NPOI, p. 5). Na uw vertrek bij uw ex-echtgenoot huurde u ook een woning en niettegenstaande uw verklaringen dat u er moeilijk in slaagde om de gezondheidskaart van uw dochter in orde te maken bleek eveneens uit uw verklaringen dat, zodra u uw dochter registreerde op uw naam kon zij zonder meer gratis medische zorgen ontvangen (NPO II p.7). Uit uw verklaringen valt dan ook niet af te leiden dat u bij terugkeer naar Albanië levensomstandigheden zou kennen die gelijkgesteld kunnen worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dat de rest van uw familieleden heden ten dage in de Verenigde Staten woonachtig zijn en u geen familieleden meer in Albanië heeft (NPOI, p. 4), doet hieraan geen afbreuk.

U heeft derhalve geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten kunnen hier niets aan veranderen. Aan uw Albanese identiteit en nationaliteit, de Albanese identiteit van uw dochter en uw vroegere professionele activiteiten zoals blijkt uit jullie paspoorten en geboortecertificaten, uw identiteitskaart, de documentatie aangaande uw gezinssamenstelling, uw diploma, arbeidsboekje en documentatie aangaande uw sociale bijdragen, wordt in deze beslissing immers niet getwijfeld. Evenmin wordt er in deze beslissing getwijfeld aan de identiteit van uw huidige partner S. Z. (...) zoals blijkt uit zijn identiteitskaart. Het strafuittreksel dat u in Italiaans voorlegde houdt ten slotte geen verband met uw problemen in Albanië of de redenen waarom u vreest om terug te keren naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 5, 6 en 7 van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht. Ten slotte meent zij nog dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.5. Bij terugkeer naar Albanië vreest verzoekende partij dat haar ex-man haar zal vermoorden, dat haar dochter zonder moeder zal achterblijven en dat de Albanese autoriteiten bovendien haar ex-man en niet haar zouden beschermen (notities CGVS d.d. 18/01/2024, p. 8-9).

De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt voor wat betreft de door haar aangehaalde problemen met haar ex-man. Meer bepaald wordt erop gewezen dat:

(i) haar houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, nu (a) zij reeds in 2019 aangifte deed tegen haar ex-man doch pas op 18 november 2021 het land verliet, (b) zij vervolgens in Italië drie maanden werkzaam was doch er geen verzoek om internationale bescherming indiende en (c) zij pas een verzoek om internationale bescherming indiende op 9 november 2023, *i.e.* ruim een jaar na haar aankomst in België en twee jaar na haar vertrek uit Albanië;

- (ii) uit niets blijkt dat zij bij terugkeer naar Albanië nog problemen zou ondervinden omwille van haar voormalige relatie, nu (a) zij na haar bezoek aan het politiekantoor in 2019 wegging van E. en nadien nog een geruime tijd in Albanië bleef zonder dat zij nog contact had met E. of nog problemen met hem kende, (b) E. ook zelf de echtscheiding vroeg en (c) zij in februari 2023 officieel van hem is gescheiden;
- (iii) zij daarenboven niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, nu (a) uit haar verklaringen geen onwil of onkunde blijkt vanwege de politie om naar aanleiding van problemen te interveniëren, (b) zij bovendien naliët een klacht in te dienen om het volgens haar gebrekkige optreden van de politie aan te kaarten, (c) zij er niet in geslaagd is om op een geloofwaardige manier voor te stellen dat haar toenmalige schoonouders invloed zouden kunnen uitoefenen bij een eventuele klacht of procedure en (d) zij officieel kon scheiden van E. en hun dochter aan haar werd toegewezen;
- (iv) de problemen die zij op het werk ondervond na haar scheiding onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te kunnen worden met vervolging of ernstige schade en zij haar bewering dat zij geen werk meer zou kunnen uitvoeren in Albanië omdat haar ex tot alles in staat is een loutere bewering betreft die zij niet objectief kan staven waarbij bovendien uit niets blijkt dat zij geen ander werk bij een andere werkgever zou kunnen vinden;
- (v) zij ook niet aannemelijk maakt dat de verhuis van haar ouders naar de Verenigde Staten een link heeft met haar voormalige relatie noch dat er in haar hoofde omwille hiervan gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; en,
- (vi) de door haar bijgebrachte documenten hierop geen ander licht werpen.

Door verzoekende partij worden geen concrete argumenten bijgebracht die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Inzake haar laattijdig verzoek om internationale bescherming, werpt zij op dat het bijzonder moeilijk is voor slachtoffers van huiselijk geweld om onmiddellijk hulp te zoeken. Tevens herhaalt zij dat zij niet wist dat zij voor een dergelijke problematiek beroep kon doen op internationale bescherming nu zij dacht dat dit voorbehouden was voor personen die een oorlog ontvluchten. Dit verklaart dan ook waarom zij op andere manieren Albanië trachtte te ontvluchten, zoals door een cursus in Duitsland te volgen en te werken in Italië. Toen zij advies inwon bij een advocaat nadat zij geen sociale steun kreeg omdat zij onmiddellijk ging samenwonen met haar partner, zou zij zijn ingelicht over de mogelijkheid van internationale bescherming. Ten slotte meent zij dat de bemerking dat haar partner reeds tweemaal de asielpcedure doorliep irrelevant is, nu dit niet betekent dat haar partner, die zelf geen slachtoffer is van huiselijk geweld, zou weten dat zij voor haar problematiek wel degelijk beroep kan doen op de procedure internationale bescherming. Bovendien kan verwerende partij niet zonder meer uitgaan van de welwillendheid van haar partner, temeer nu uit e-mailverkeer tussen haar partner en haar advocaat blijkt dat hij de afwezigheid van haar advocaat tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud in de hand heeft gewerkt en verder geen tolk aanwezig wilde hebben en zelf wilde tolken (zie bijlage 3 van het verzoekschrift). De Raad oordeelt evenwel dat verzoekende partij met dit verweer geen afdoende vergoelijking biedt voor haar laattijdig verzoek. Vooreerst merkt de Raad op dat blijkens haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud verzoekende partij nog voordat zij haar land verliet een cursus Duits volgde (notities CGVS d.d. 18/01/2024, p. 14) en dus geen cursus in Duitsland volgde, zoals gesteld wordt in het verzoekschrift. Van enige hoogdringendheid om haar land te verlaten was aldus allerminst sprake, hetgeen haar beweerde vrees danig ondergraaft. Ook het gegeven dat zij, na haar land te hebben verlaten op 18 november 2021, nog maandenlang werkzaam was in Italië, alvorens zich naar België te begeven en er een verzoek om internationale bescherming in te dienen, relativeert de door haar beweerde precare situatie waarin zij zich zou hebben bevonden op ernstige wijze. De algemene uitleg dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld bijzonder moeilijk is om onmiddellijk hulp te zoeken volstaat geenszins om te verklaren dat zij, die reeds in 2019 aangifte deed tegen haar ex-echtgenoot en zo snel mogelijk het land wenste te verlaten (notities CGVS d.d. 18/01/2024, p. 12 en 14), nog tot 18 november 2021 wachtte om daadwerkelijk uit Albanië te vertrekken en pas internationale bescherming zocht op 9 november 2023, ruim een jaar na haar aankomst in België en twee jaar na haar vertrek uit Albanië. Verder mag van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor zijn leven en de veiligheid opzoekt van een derde land redelijkerwijze verwacht worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop bescherming verkregen kan worden. De uitleg dat zij niet wist dat zij beroep kon doen op de procedure internationale bescherming, vormt dan ook geen afdoende verschoning voor haar

laattijdig verzoek. Dat zij er zonder meer van uitgegaan zou zijn dat enkel personen die een oorlog ontvluchten in aanmerking komen voor internationale bescherming, zonder zich hieromtrent terdege te informeren, is in het licht van haar voorgehouden vrees bij een terugkeer naar Albanië niet ernstig. Dit geldt des te meer nu haar partner waarmee zij sinds haar aankomst in België samenwoont reeds tweemaal de asielprocedure heeft doorlopen en haar aldus kon informeren over de mogelijkheid van internationale bescherming. Zij kan bezwaarlijk ernstig voorhouden dat haar partner onwillig zou zijn en haar niet wilde bijstaan. Waar zij desbetreffend verwijst naar e-mailverkeer tussen haar partner en haar advocaat, dient immers te worden vastgesteld dat hieruit juist blijkt dat haar partner wel degelijk bereid is om haar bij te staan, aangezien hij, in naam van verzoekende partij, contact opnam met haar advocaat om een afspraak te maken naar aanleiding van het ontvangen van een oproeping voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Uit het loutere feit dat haar partner zelf wilde tolken tijdens deze afspraak met de advocaat, dat hij aangaf liever een afspraak te willen met de collega van haar advocaat en dat hij, toen dit niet mogelijk was, stelde op zoek te gaan naar een andere advocaat, zo blijkt eveneens uit het e-mailverkeer, kan op zich niet worden afgeleid dat haar partner geen goede intenties zou hebben. Het is dan ook geenszins onredelijk om te verwachten dat haar partner haar zou hebben ingelicht over de mogelijkheid van internationale bescherming, waardoor het des te frappanter is dat zij, die reeds in België aankwam op 22 mei 2022, pas op 9 november 2023 om internationale bescherming verzocht.

Verder betoogt verzoekende partij nog dat het loutere gegeven dat zij thans uit de echt gescheiden zijn geen einde maakt aan de cyclus van geweld, doch de Raad stelt vast dat zij hiermee voorbijgaat aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat uit haar verklaringen evenwel blijkt dat hoewel zij nog een geruime tijd in Albanië bleef, zij geen contact en/of problemen meer had met haar ex-man nadat zij van hem wegging na haar bezoek aan het politiekantoor in 2019 (zie notities CGVS d.d. 18/01/2024, p. 5, 10 en 13; notities CGVS d.d. 19/02/2024, p. 6). Evenmin brengt zij concrete geloofwaardige aanwijzingen aan waaruit kan blijken dat zij bij terugkeer naar Albanië problemen zal ondervinden omwille van haar voormalige relatie. Daarenboven dient te worden benadrukt dat verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk maakt dat het haar wat betreft de problemen met haar ex-man in Albanië aan nationale bescherming ontbeert.

Verzoekende partij betwist weliswaar dat zij voor deze problemen met haar ex-man beroep kan doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Albanese autoriteiten, erop wijzend dat de politie geen beschermingsmaatregelen nam en dat nergens uit blijkt dat haar klacht geleid heeft tot een veroordeling en/of enig gevolg heeft gehad voor haar ex-man, doch de Raad wijst erop op dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt gemotiveerd dat uit haar verklaringen evenwel geenszins onwil of onkunde vanwege de politie blijkt om naar aanleiding van problemen te interveniëren. Zo wordt er door de commissaris-generaal op gewezen dat er onderzoek gebeurde naar de feiten en dat uit de conclusies van het parketonderzoek blijkt dat E. wel degelijk in aanmerking kwam om vervolgd te worden omwille van familiaal geweld. Waar zij stelt dat er nadien niets meer gebeurde, wordt in de bestreden beslissing dienstig opgemerkt dat zij ook zelf niet ging informeren aangaande haar klacht, dat zij ook niet naar een ander politiekantoor ging, dat zij evenmin hulp zocht bij een advocaat of andere stappen ondernam om haar situatie aan te kaarten en zij evenmin een klacht indiende om het volgens haar gebrekkige optreden van de politie aan te kaarten. Nochtans blijkt uit de “COI Focus” betreffende “Albanië. Algemene situatie” van 5 december 2023, waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, dat er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Waar verzoekende partij erop wijst dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is en dat er voor de bestrijding ervan nog heel wat ruimte voor verbetering is en er nog verdere hervormingen nodig zijn, wijst de Raad er evenwel op dat in de bestreden beslissing tevens uitvoerig wordt ingegaan op de beschermingsmaatregelen die wel degelijk worden genomen door de Albanese autoriteiten. Uit voormelde COI-Focus komt duidelijk naar voren dat de Albanese autoriteiten meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden, dat tevens maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen, dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen, dat ook maatregelen worden genomen om corruptie te bestrijden en ook eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie kan worden aangeklaagd. Met haar betoog doet verzoekende partij geen afbreuk aan de beschermingsmogelijkheden die wel degelijk aanwezig zijn in Albanië. Het komt dan ook aan verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Ten slotte toont zij met een algemene verwijzing naar de corruptie in Albanië geenszins aan dat er ook in haar concrete geval sprake is van corruptie en dat haar schoonouders de procedure zouden kunnen beïnvloeden. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken, alwaar zij evenwel in gebreke blijft nu zij desbetreffend niet verder komt dan loutere veronderstellingen die zij geenszins hard maakt.

Dient in dit kader nog te worden onderstreept dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese autoriteiten overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk

besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat, blijft verzoekende partij evenwel in gebreke *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert.

2.2.6. Ten slotte stelt de Raad vast dat de motivering in de bestreden beslissing aangaande het gegeven dat zij tijdens de burgeroorlog in Albanië ontvoerd werd naar Italië door A. C. en terecht kwam bij een machtige groep mensenhandelaars door verzoekende partij in haar verzoekschrift geheel ongemoeid wordt gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.7. In zoverre verzoekende partij meent dat verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met haar kwetsbare toestand en in dit verband een schending van de artikelen 5, 6 en 7 van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen aanvoert, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij nalaat te concretiseren waar of op welke wijze haar kwetsbaar profiel onvoldoende in rekening werd gebracht bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Zij geeft niet de minste concrete duiding waar of op welke wijze haar kwetsbare profiel van invloed zou zijn geweest op haar gezegden, laat staan dat zij aantoont dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Derhalve toont zij evenmin concreet aan dat er sprake is van een schending van voormelde artikelen van de wet van 13 juli 2023 voor de preventie en de bestrijding van feminicides en gendergerelateerde dodingen.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.9. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT